

Anonimizirana različica

Prevod

C-294/22 – 1

Zadeva C-294/22

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

3. maj 2022

Predložitveno sodišče:

Conseil d'État (Francija)

Datum predložitvene odločbe:

22. marec 2022

Tožeča stranka:

Office français de protection des réfugiés et apatrides (OFPRA)

Tožena stranka:

SW

[...] (ni prevedeno) Oseba SW je Cour nationale du droit d'asile (nacionalno sodišče, pristojno za odločanje o pravici do azila, Francija) predlagala, naj odločbo z dne 11. oktobra 2019, s katero je generalni direktor Office français de protection des réfugiés et apatrides (francoska agencija za zaščito beguncev in oseb brez državljanstva, OFPRA) zavrnil njeno prošnjo za azil in priznanje statusa begunca ali, podredno, priznanje upravičenosti do subsidiarne zaščite, razglasi za nično.

Cour nationale du droit d'asile (nacionalno sodišče, pristojno za odločanje o pravici do azila) je z odločbo št. 20016437, 20005472 z dne 9. decembra 2020 ugodilo njeni prošnji in ji priznalo status begunca.

Office français de protection des réfugiés et apatrides s pritožbo [...] (ni prevedeno) Conseil d'État (državni svet, Francija) predlaga:

(1) naj to odločbo razglasi za nično;

(2) naj zadevo vrne v odločanje Cour nationale du droit d'asile (nacionalno sodišče, pristojno za odločanje o pravici do azila).

OFPRA trdi, da je Cour nationale du droit d'asile (nacionalno sodišče, pristojno za odločanje o pravici do azila):

- s tem, da ni raziskalo, ali je bila zadevna oseba prisiljena zapustiti območje delovanja Agencije Združenih narodov za pomoč in zaposlovanje palestinskih beguncev na Bližnjem vzhodu (UNRWA) zaradi groženj za njeno varnost, nezadostno obrazložilo svojo odločbo in napačno uporabilo pravo;
- s tem, da je razsodilo, da to, da UNRWA ni mogla financirati terciarnih zdravstvenih storitev, prilagojenih zdravstvenemu stanju palestinskega begunca, bilo razlog za prenehanje učinkovitega varstva tega organa, ki omogoča uveljavljanje ugodnosti iz Ženevske konvencije, napačno uporabilo pravo;
- s tem, da je razsodilo, da bi bilo treba za UNRWA šteti, da ne more izpolniti svoje naloge pomoči, ker kritje terciarnih zdravstvenih storitev ne spada vanjo in ker ni bilo ugotovljeno, da zadevna oseba v Libanonu ne more dobiti ustreznega zdravljenja, napačno uporabilo pravo in izkrivilo pomen listin iz spisa.

[...] (ni prevedeno)

Ob upoštevanju naslednjega:

1. Iz listin iz spisa, predloženih sodišču nižje stopnje, izhaja, da je oseba SW palestinskega porekla, rojena leta 1976 [...] (ni prevedeno) v Libanonu, tam živela, dokler ni februarja 2019 te države zapustila in 11. avgusta 2019 prispela v Francijo. Generalni direktor Office français de protection des réfugiés et apatrides (OFPRA) je z odločbo z dne 11. oktobra 2019 zavrnil njeno prošnjo za priznanje statusa begunca. OFPRA je vložila kasacijsko pritožbo zoper odločbo z dne 9. decembra 2020, s katero je Cour nationale du droit d'asile (nacionalno sodišče, pristojno za odločanje o pravici do azila) to odločbo razglasilo za nično in osebi SM priznalo status begunca.

2. Po eni strani se na podlagi člena 1(A)(2), prvi pododstavek, Ženevske konvencije z dne 28. julija 1951 o statusu beguncev izraz „begunec“ uporablja za vsako osebo, ki se zaradi „*utemeljenega strahu pred preganjanjem, osnovanem na rasi, veri, narodni pripadnosti, pripadnosti določeni družbeni skupini ali določenemu političnemu prepričanju, nahaja zunaj države, katere državljan je, in ne more ali zaradi takega strahu noče izkoristiti zaščite te države, ali osebo brez državljanstva, ki se nahaja zunaj države, kjer je imela običajno prebivališče, pa se [...] ne more ali noče zaradi omenjenega strahu vrniti v to državo*“. Člen 1(D) navedene konvencije pa določa: „*Ta konvencija se ne uporablja za osebe, ki zdaj uživajo varstvo ali pomoč drugih organov ali agencij Združenih narodov, razen visokega komisarja Združenih narodov za begunce.* [Kadar je takšno varstvo ali

pomoč iz katerega koli razloga prenehala, položaj teh oseb pa ne bi bil dokončno urejen v skladu z ustreznimi resolucijami Generalne skupščine Združenih narodov, bodo te osebe ipso facto upravičene do ugodnosti te Konvencije.“

3. Agencija Združenih narodov za pomoč in zaposlovanje palestinskih beguncev na Bližnjem vzhodu (UNRWA) je bila ustanovljena z Resolucijo Generalne skupščine Združenih narodov št. 302 (IV) [...] (ni prevedeno) z dne 8. decembra 1949 za neposredno pomoč „palestinskim beguncem“, ki se nahajajo v eni od držav ali ozemelj, ki spadajo na njeno geografsko področje delovanja, to so Libanon, Sirija, Jordanija, Zahodni breg in Gaza. V skladu z Resolucijo Generalne skupščine Združenih narodov št. 74/83 z dne 13. decembra 2019 o UNRWA, s katero je bil njen mandat podaljšan do 30. junija 2023, operacije navedene agencije potekajo „v zvezi z dobrim počutjem, zaščito in človeškim razvojem palestinskih beguncev“, z njimi pa se želijo „zadovoljiti njihove osnovne potrebe na področju zdravja, izobraževanja in preživljanja“. Iz prečiščenih navodil o upravičenosti in registraciji, ki jih je ta organ sprejel leta 2009, izhaja, da se te storitve zagotavljajo, na eni strani, osebam, registriranim pri njem, katerih običajno prebivališče je bila med 1. junijem 1946 in 15. majem 1948 Palestina in ki so zaradi konflikta iz leta 1948 izgubile dom in sredstva za preživljanje, ter njihovim potomcem, in na drugi strani, drugim upravičenim osebam, navedenim v točki B. poglavja III teh navodil, ki zaprosijo zanje, ne da bi bile registrirane pri UNRWA. UNRWA je treba glede na nalogo, ki ji je zaupana, šteti za organ Združenih narodov poleg Visokega komisarja Združenih narodov za begunce, ki tem osebam zagotavlja pomoč v smislu določb, navedenih v točki 2.

4. Iz določb, navedenih v točki 2, je razvidno, da se Ženevska konvencija z dne 28. julija 1951 ne uporablja za palestinskega begunca, če mu je dejansko zagotovljena pomoč ali zaščita UNRWA, kot je opredeljena v prejšnji točki.

5. Po drugi strani člen 12(1)(a) Direktive 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite določa: „*Državljan tretje države ali oseba brez državljanstva ne more biti begunec, če sodi na področje uporabe člena 1(D) Ženevske konvencije glede zaščite ali pomoči organov ali uradov Združenih narodov, razen Visokega komisarja Združenih narodov za begunce. Kadar je takšna zaščita ali pomoč prenehala iz katerega koli razloga, ne da bi se položaj takšne osebe dokončno uredil skladno z ustreznimi resolucijami, ki jih je sprejela Generalna skupščina Združenih narodov, so takšne osebe samodejno upravičene do ugodnosti iz te direktive“.*

6. Sodišče Evropske unije je v sodbi z dne 19. decembra 2012, *Abed El Karem El Kott* in drugi, C-364/11, EU:C:2012:826, razsodilo, da je treba člen 12(1)(a), drugi stavek, Direktive Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004, ki je popolnoma enako povzet v navedenih določbah Direktive 2011/95/EU, „razlagati tako, da prenehanje zaščite ali pomoči organa ali agencije Združenih narodov, ki ni visoki

komisar Združenih narodov za begunce (HCR), ‚iz katerega koli razloga‘ velja tudi za položaj osebe, ki po tem, ko je dejansko prejela to zaščito ali pomoč, to preneha prejemati iz razloga, nad katerim nima nadzora in ki ni odvisen od njene volje“, ter da „[morajo p]ristojni nacionalni organi države članice, ki je odgovorna za obravnavo prošnje za azil, ki jo vloži taka oseba, [...] na podlagi posamezne preučitve prošnje preveriti, ali je bila ta oseba prisiljena zapustiti območje delovanja tega organa ali te agencije, kar je podano, če je osebna varnost te osebe zelo ogrožena in če ji zadevni organ ali agencija na tem območju ne moreta zagotoviti življenjskih razmer v skladu z nalogo, ki jima je zaupana“. Sodišče je dodalo, da „kadar pristojni organi države članice, ki je odgovorna za obravnavo prošnje za azil, ugotovijo, da je glede prosilca izpolnjen pogoj v zvezi s prenehanjem zaščite ali pomoči UNRWA, dejstvo, da je ‚samodejno upravičen do ugodnosti iz te direktive‘, pomeni, da država članica takemu prosilcu prizna status begunca [...] in da se temu prosilcu po samem zakonu prizna status begunca“, vendar le, če za zadnjenavedenega ne veljajo izključitveni razlogi iz odstavkov 1(b) ali 2 in 3 tega člena 12.

7. Iz navedb izpodbijane odločbe izhaja, da je za odločitev, da oseba SW lahko po samem pravu izkoristi status begunca, Cour nationale du droit d’asile (nacionalno sodišče, pristojno za odločanje o pravici do azila) menilo, da je bilo ugotovljeno, da UNRWA zadevni osebi ni mogla zagotoviti zadostnega dostopa do terciarnih zdravstvenih storitev, ki se nanašajo na najtežje bolezni, in do zdravila, od katerega je odvisno njeno preživetje, ter ji s tem zagotoviti življenjske razmere v skladu z nalogo pomoči, tako da je bila njena osebna varnost močno ogrožena in je bila prisiljena zapustiti Libanon. OFPRA trdi, da je sodišče s tem, da ni raziskalo, ali je bila zadevna oseba prisiljena zapustiti območje delovanja UNRWA zaradi groženj za svojo varnost, s tem, da je razsodilo, da je to, da UNRWA ni mogla financirati terciarnih zdravstvenih storitev, prilagojenih zdravstvenemu stanju palestinskega begunca, pomenilo razlog za prenehanje učinkovitega varstvo tega organa, ki omogoča uveljavljanje ugodnosti iz Ženevske konvencije, ter s tem, da je menilo, da bi bilo za UNRWA treba šteti, da ne more izpolniti svoje naloge pomoči, ker kritje terciarnih zdravstvenih storitev ne spada vanjo, napačno uporabilo pravo.

8. Odgovor na navajane pritožbene razloge je odvisen od tega, ali je treba ne glede na določbe nacionalnega prava, ki v nekaterih pogojih omogočajo prebivanje tujca zaradi njegovega zdravstvenega stanja in ga po potrebi ščitijo pred ukrepom odstranitve, določbe člena 12(1)(a) Direktive 2011/95/EU razlagati tako, da se za bolnega palestinskega begunca, ki po tem, ko je dejansko prejemal zaščito ali pomoč UNRWA, zapusti državo ali ozemlje, ki spada na območje delovanja tega organa, kjer je imel običajno prebivališče, ker tam nima zadostnega dostopa do zdravstvenih storitev in zdravljenja, ki jih potrebuje zaradi svojega zdravstvenega stanja, in ker ta nezadostni dostop do navedenih storitev pomeni utemeljeno grožnjo za njegovo življenje ali telesno celovitost, lahko šteje, da je njegova osebna varnost zelo ogrožena in da je v položaju, v katerem mu UNRWA ne more zagotoviti življenjskih razmer v skladu z nalogo, ki ji je zaupana. Če je odgovor pritrdilen, je treba torej ugotoviti, katera merila, ki se nanašajo na primer

na resnost bolezni ali naravo potrebnih zdravstvenih storitev, omogočajo opredelitev takega položaja.

9. Vprašanji iz točke 8 sta odločilni za rešitev spora, o katerem mora odločiti Conseil d'État (državni svet), in pomenita resne težave pri razlagi prava Evropske unije. Zato ju je treba na podlagi člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije predložiti Sodišču Evropske unije in do njegove odločitve o obeh vprašanjih prekiniti odločanje o pritožbenih razlogih OFPRA.

O D L O Č I:

[...] (ni prevedeno) Odločanje o pritožbi Office français de protection des réfugiés et apatrides (francoska agencija za zaščito beguncev in oseb brez državljanstva) se prekine do odločitve Sodišča Evropske unije o teh vprašanjih:

1. Ali je treba ne glede na določbe nacionalnega prava, ki pod nekaterimi pogoji omogočajo prebivanje tujca zaradi njegovega zdravstvenega stanja in ga po potrebi ščitijo pred ukrepom odstranitve, določbe člena 12(1)(a) Direktive 2011/95/EU razlagati tako, da se za bolnega palestinskega begunca, ki po tem, ko je dejansko imel zaščito ali pomoč UNRWA, zapusti državo ali ozemlje, ki spada na območje posredovanja tega organa in kjer je imel običajno prebivališče, ker tam ne more imeti zadostnega dostopa do zdravstvenih storitev in zdravljenja, ki jih potrebuje zaradi svojega zdravstvenega stanja, in ker ta nezadostni dostop pomeni utemeljeno grožnjo za njegovo življenje ali telesno celovitost, lahko šteje, da je njegova osebna varnost resno ogrožena in da je v položaju, v katerem mu UNRWA ne more zagotoviti življenjskih razmer v skladu z nalogo, ki ji je naložena?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, katera merila – ki se nanašajo na primer na resnost bolezni ali na naravo potrebnih zdravstvenih storitev – omogočajo opredelitev takega položaja?

[podpisi] [...] (ni prevedeno)